

LO CERÇ

Revista informativa de l'Associació Excursionista "La Picossa"

16 de desembre de 2012, Masos dels Ports, un recorregut pel Coll de La Ferrera, el Mas de Les Valls, Coll de Miralles, Lo Setrillet i el Mas de Pellnegra.

Repesquem aquesta excursió que el mal temps va impedir el passat novembre. Es tracta d'un recorregut indispensable i intimista per un port de masos, per camins que eren el nexa d'unió entre les masades i les pastures de La Franqueta, de les Valls, Miralles o de Pellnegra, rutes essencials per la vida de supervivència al Port d'Orta i avui ruta imprescindible per entendre la duresa de la vida en estes muntanyes. També rutes per entendre els paisatges i la natura, resseguint aquest racons bells i singulars a través d'un laberint lògic i senzill que ajuda a descobrir la intel·ligència i practicitat de les rutes del Port. Paratges bucòlics i belles panoràmiques... no necessita paraules.

Lloc i hora de trobada: Sortirem a les **7:30 del Passeig del Pont**. És una excursió matinal, però cal tenir en compte que és un recorregut de 4:30' i que acabarem prou tard, per tant és probable que dinem tard. Prop del punt d'arribada hi ha l'espai de La Franqueta equipat amb taules i també Orta de Sant Joan on ens pot acollir un bar o bé un restaurant.

20 de gener de 2013, Tomb a La Mola pel camí de l'Argentera, Coll del Guix i Vall de Massana.-

Ben sovint, quan seguim corriols i senderons, no copsem que en l'antany, aquests viarans esquivols eren eines de treball per als pastors, camperols i llenyataires. En canvi, sí distingim el fet diferencial d'un camí empedrat, fermat per marges de bella factura, que al cap i a la fi

tenien la mateixa utilitat, si be, potser, tenien més trànsit. En la ruta que ens ocupa, hem obviat el cim, La Mola és prou assequible per a tothom, i ens hem centrat en aquelles rutes que eren viarans de comunicació i drecceres de feina, avui recorreguts plaents destinats al gaudi dels caminants i que permeten contemplar les millors i més espectaculars panoràmiques de La Mola de Colldejou. Dit això, aquesta és una ruta pensada per descobrir aquest laberint que al voltant de La

Mola de Colldejou, facilitava el dia a dia de tots els seus habitants i que avui, gràcies a l'acció i saber fer de la gent de Consorci de Llaveria, que els han recuperat, passen a ser el feu i el domini d'excursionistes amants dels paisatges i de la natura. Així veiem el mal que pot fer l'ecologisme desmesurat i al mateix temps contemplar la bellesa salvatge de la natura en expansió.

Lloc i hora de trobada: Del **Passeig del Pont a les 7:30** del matí, serà una excursió matinal d'aproximadament 4:00 hores, amb poc desnivell i sense dificultat tècnica.

17 de febrer de 2013, El Montsant i Serra La Llena: el Grau de l'Euga i Sant Bertomeu.-

El Montsant era font de riquesa i per tant, a

pesar de la sensació d'innaccessibilitat, tenia que ser accessible. Per això, molts senders i corriols solquen l'accidentada orografia, tot cercant aquell pas impensable que aprofita la fractura del cingle i permet el pas de persones, o fins i tot animals. A Montsant, els graus més famosos són a la vessant sud, prop de La Morera, però al Nord, menys transitat i més salvatge, podem trobar bells exemples com els que ens ocupen.

Començarem a caminar des de Les Ventes de La Llena, antuvi important punt de pas i de repòs. Tot seguint el Grau de l'Euga que ens llença ràpidament al fons del riu Montsant que travessarem pel pas de l'isolat Mas de Soleràs, avui força ben conservat, per després seguir el camí mil·lenari d'Ulldemolins a Margalef, que voreja el riu, tot oferint-nos perspectives espectaculars del congost de Fraguerau.

Travessarem el riu per l'espectacular pont penjat i arribarem a la llegendària ermita de Sant Bertomeu, situada en un comellar d'excel·lent bellesa, per seguir després un sorprenent sender que ens remunta les vessants de La Llena fins arribar a les ventes. En definitiva, es tracta d'un recorregut únic i especial, una ruta de gran bellesa i singularitat, que ajuda a comprendre i completar aquest parc natural. Al llarg de l'excursió es celebrarà l'Assemblea General de Socis.

Lloc i hora de trobada: Sortirem del Passeig del Pont a les 7:30 del matí, serà matinal, ja que calculem unes 4 hores de camí.

Assemblea General de Socis.-

Donada la poca assistència a aquest acte en les edicions anteriors, i vist que les excursions a Montsant aporten una bona participació, s'ha pensat en fer l'Assemblea en el transcurs de l'excursió, concretament a l'ermita de Sant Bertomeu. La funció d'una assemblea és la de posar a discussió tant l'actuació de la junta que regeix l'entitat, com la d'aportar idees o suggerències, o fins i tot renovar la junta o alguns membres de la junta. Properament rebreu la convocatòria amb l'ordre del dia, via correu electrònic.

Lloc i hora: Ermita de Sant Bertomeu de Montsant, entre les 12:00 i les 13:00.

24 de març de 2013, El Tomb de Les Rases, aventura i descoberta.-

Entre Pratdip i Colldejou, en plena Serra de Llavèria, aquesta ruta ressegueix el laberint de "les rases", barrancades seques que hom ha caminat utilitzant-les com a dreceres. És una ruta que comença engorjada per les lleres de barrancs que ofereixen racons de gran bellesa, per passos incerts enmig d'abundosa vegetació per sortir després al sol i a la llum, vora els cingles de la Muntanya Blanca, des d'on podem embaladir-nos amb les formoses vistes de la costa i del mar. Un recorregut intimista per una zona poc reconeguda de La Serra de Llavèria, totalment allunyat del més tradicional sector, però que és una petita joia. Amb un disseny impecable que

QUÈ FAREM?

permet combinar terrenys tant disperss i que fa d'aquesta excursió una de les més variades i estranyes que podem fer per aquesta zona. Des del fons de les rases al punt culminant del Molló de Quatre Termes, passarem per indrets amb nom propi força curiosos (barranc de La Ponça, roca de l'Escagassat, rasa del Pantano,...) i fins i tot visitarem la cova del Blai (recomanem portar llanternes), i així completar una excepcional ruta.

Lloc i hora de trobada: Sortirem del **Passeig del Pont a les 7:30** del matí, serà matinal, ja que calculem unes 5 hores de camí. Depenent de la marxa del grup, potser que dinem una mica tard.

RECOMANACIONS

- ▶ En compliment de la normativa vigent, es facilitarà l'**assegurança federativa temporal, al preu de 4,80 euros** (preu estipulat per a l'any 2012, podria variar pel 2013) a tots aquells que no estiguin federats.
- ▶ Per a qualsevol consulta sobre les excursions programades en aquest butlletí, truqueu als telèfons **977 400 720 i 977 401 989**, i pregunteu per Montserrat o per Lluís.
- ▶ A través de la nostra pàgina web www.lapicossa.org, podràs estar puntualment informat de les modificacions i incidències dels actes programats, tanmateix si no reps els nostres correus electrònics o no ens has facilitat la teva adreça electrònica, escriu un mail a lapicossa@gmail.com. D'aquesta manera estaràs convenientment informat. Us recordem que segons la normativa vigent, els propietaris de gossos, els heu de portar lligats. Si mes no, cal que sigueu responsables dels mateixos. que sigueu responsables dels mateixos.

Ens trobaràs a les nostres noves instal·lacions, al polígon industrial "LES DORTES DE TORTOSA", a la carretera de Tortosa a l'Aldea a 20 metres del Decathlon. 600 m2 dedicats a la muntanya. VINE!!!

REFUGI: Alberg El Pájaro Loco

ALTITUD: 960 m.

SITUACIÓ: Casc urbà de Castejón de Sos.

CARACTERÍSTIQUES: Antiga casa condicionada com alberg, 35/40 places de capacitat en petites habitacions amb lliteres, calefacció, aigua calenta, saló social, servei de restaurant i lloguer de parapents.

ASCENSIONS I TRAVESSES:

Generals de la vall de Benasc, Gallinero, Turbon, Sierra de Chia etc., escalada al Congost de Ventamillo, parapent, esquí de muntanya i BTT.

ACCÉS: Amb cotxe

REFUGI: Cabanya de l'Aigüeta de la Bal

ALTITUD: 2.000 m.

SITUACIÓ: Al mig de la vall, al marge esquerre. Al sur de Tucon de Sillerets.

CARACTERÍSTIQUES: Cabana vella de pastors, 4 places sense comoditat, ASCENSIONS I TRAVESSES: Eriste, Tuca de Llantia, travesses de les valls d'Eriste i Chistau.

ACCÉS: Pel camí de la vall des de Sahun o Eriste.

REFUGI: Angel Orús

ALTITUD: 2.100 m.

SITUACIÓ: En el Forcau, al fons de la vall d'Ersite

CARACTERÍSTIQUES: Refugi de 2 plantes, amb 37 places amb matalassos, taula, bancs i xemeneia, guardant del 1 de juliol al 30 de setembre i per Setmana Santa, servei de menjars en el període guardat, radio telèfon d'emergència.

ASCENSIONS I TRAVESSES: Posets, la Forqueta, Es Corbets, travessies a Chistau, Estos i la Bal, esquí de travessa.

ACCÉS: Per la pista des de Eriste fins la cascada d'Espigantosa, creuar el riu i a 1:30 h. de marxa fins al refugi.

Un record per a JOAQUIM CASADO MÓRA.- Encetem aquestes pàgines en memòria del nostre amic i consoci Joaquim que va traspasar recentment. Sempre que un amic ens deixa, queda un buit al nostre cor, però quan a més d'amistat hem compartit amb ell aventures per muntanyes i rius, i gaudit de tants bons moments, aquest buit es reomple amb tots aquests records, de manera que a molts de nosaltres sempre ens serà present i en les pàgines de La Picossa sempre hi serà viu. De part de tots els consocis, un sentit condol a la seva companya Rosa Maria i al seu fill Quim.

Una vegada més, problemes amb el Consell Comarcal.- I ja en van unes quantes!. Sembla que estem de desgràcia, cada vegada que organitzem un acte (Dia del Camí de Muntanya, Les Curses del Camí de Sirga, ...) rebem tot tipus de garanties per part del Consell, per tant incloem en tots els mitjans que el Consell col·labora. Ara bé quan el Consell ha de complir els compromisos adquirits, llavors tot són problemes, sembla talment que això és una estratègia per sortir, al mínim cost, a tots els cartells, aprofitant-se així de l'esforç i voluntariat dels que confiem en les seves promeses. L'última ha estat l'apropiació d'una subvenció de la Central Nuclear d'Ascó destinada a la 3ra. Cursa del Camí de Sirga, que s'ha desviat per pagar els premis que el Consell destina a la Cursa, així fan carambola: els premis (nits en un allotjament rural) que s'anuncien com a premis patrocinats pel Consell, estan realment finançats amb els diners de la subvenció de la Central que estava destinada a l'organització de la cursa. El resultat és que caldrà fer mil equilibris per a poder tancar el pressupost de la cursa, si finalment es cobra la subvenció a que es van comprometre el Consell, que diuen que arribarà a final d'any. Potser caldrà plantejar-se de prescindir del Consell Comarcal i oblidar que existeix i així al menys sabrem segur amb que comptem i qui són els amics, i tindrem la llibertat d'organitzar activitats sense les imposicions d'aquest estament. El que es segur és que seguirem treballant per promocionar la nostra comarca, organitzant esdeveniments que ens facin visibles arreu de Catalunya i que convidi a visitar-nos a tots els que aprecien i estimen els esports de muntanya.

Llicències federatives.- Una vegada més, la negociació i l'estira-i-arronsa, que ja ve sent habitual, entre la junta de la FEEC i l'asseguradora, està provocant un retràs en la gestió de les llicències dels nostres socis. Tot i així s'espera que a mitjans de desembre ja es puguin fer les comandes. Aquest any, amb l'augment de l'IVA, la retirada de subvencions i les aspiracions de la companyia asseguradora, és d'esperar que hi hagi un augment de les quotes que segurament no serà molt important gràcies a l'esforç negociador de la FEEC. Puntualment i via email, us farem avinent totes les novetats que aquest tema generi. Tanmateix, recordeu que si voleu tenir activa la vostra assegurança a primer de gener del proper any, cal que us poseu les piles i ho digueu a la Montserrat (tel. 977 400 720 i 977 401 989) ja que abans d'acabar l'any farem una primera comanda. En els temps que vivim, cada vegada resulta més important de tenir les espatlles cobertes perquè cada cop es fa més difícil poder confiar en

l'Administració i la cobertura d'accidents i responsabilitat civil, és un dels sectors on s'està fent més pressió a l'hora de retallar.

Assemblea general de socis.- Ja fa temps que no fem una assemblea de socis, bàsicament pel fracàs que representen en quant a participació, però tal i com es va encarregar de recordar-nos un soci cal fer-les cada any i és de llei. Per tant convoquem per al dia 17 de febrer de 2013, l'ASSEMBLEA GENERAL DE SOCIS, que serà a l'ermita de Sant Bertomeu de Montsant, i es farà al llarg de l'excursió programada per aquest dia i que trobareu a l'apartat Que farem, en aquesta mateixa revista. Perquè ho fem així? És molt senzill: així ens garantim un mínim d'assistència que tant sols tindrà un recurs per fugir, adormir-se!. Tanmateix en una assemblea es qüestiona la gestió de la junta, els pressupostos i els projectes de futur i també es posa a disposició del soci el renovar la junta que regeix l'entitat. Segurament tindrem que estudiar les accions a seguir i generar una ordre del dia que posarem a la vostra disposició a través d'Internet.

Local nou al Bulevard de Móra d'Ebre.- Com ja sabeu, el local que gaudíem, era cedit per l'ajuntament, que en pagava el lloguer a la Societat Obrera. Les entitats de Móra estaven disperses per diferents espais de la població amb el conseqüent sobrecoast en lloguers. Així doncs, l'elenc municipal decideix crear un Hotel d'Entitats, que ubica al primer pis del Bulevard de Móra, espai que compartim amb els despatxos comercials de la planta baixa. Potser no és el millor lloc del món, però si és un espai digne i que ofereix alguna millora i també algun handicap respecte a l'anterior. Si bé no és el millor dels locals disponibles ni està tant ben condicionat com d'altres, si compleix perfectament amb les nostres necessitats i el considerem suficient. El punt negre és que està compartit amb la Colla Sardanista, però per altra banda sembla que això no serà un problema.

Riudecanyes-L'Argentera

Ruta totalment planera, excursió familiar amb menys de 200 metres de desnivell que uneix dos pobles d'interior del Baix Camp, per un camí que en bona part és pista. Es tracta d'un camí històric, el que unia aquest petits pobles abans que es fés la carretera actual per l'altre cantó del barranc Reial (que porta aigua a l'embassament de Riudecanyes). El camí no té cap dificultat, ni tan sols d'orientació, ja que es tracta d'anar fins a l'embassament de Riudecanyes, i resseguir sempre el camí per la banda esquerra del barranc Reial. De fons tindrem durant tot el trajecte la Serra de l'Argentera-Pradell, que fa de límit entre les comarques del Baix Camp i el Priorat. Podrem veure durant el camí elements de la història rural recent. Camps d'avellaners i olivers, marges d'horts, molins d'aigua en ruïnes, basses de reg, i fins i tot un pou amb un mecanisme d'extracció d'aigua.

- **Temps de camí:** 03:30'
- **Desnivell:** 170 m (180-350)
- **Dificultat:** no té dificultat

00:00 - sortim de la plaça de l'Església de Riudecanyes (180m.), consagrada al patró Sant Mateu, i prenem el carrer del Dimecres, que puja cap a l'embassament de Riudecanyes. Passarem per davant de la font Vella, amb una aigua antigament fresca i bona, actualment no potable. El camí està marcat com a PR, amb marques de colors blanc i groc.

00:10 - presa del pantà de Riudecanyes (220m.). Fins fa dotzena d'anys era més baixa que actualment i mirant la presa es poden veure fàcilment les obres de recreixement que s'hi van fer. Seguim per la pista asfaltada que ressegueix tot l'embassament pel marge esquerre, i anem trobant les marques de PR en pals de llum.

00:30 - fi de l'embassament i de la pista asfaltada per on anem. A la nostra esquerra puja fort una pista ampla. No és el camí que hem d'agafar, sinó que hem de seguir recte per la pista de terra una mica més estreta, marcada amb senyals de PR. Al cap de cinc minuts trobarem una altra bifurcació. A la dreta queda un replà una mica per sota de la pista que seguim, recte i lleugerament a l'esquerra tenim un camí més estret que és per on van les marques del PR i que seguirem per anar a Duesaigües. La pista va fent petites pujades i baixades, i passa en dues ocasions per sota de cables elèctrics, que no són d'alta tensió. en alguns trams la pista té pocs senyals de PR, però el camí és molt evident

00:45 - arribem a una pista coberta amb ciment que permet optar per pujar a l'esquerra o baixar a la dreta. Prenem l'opció de la dreta. A l'esquerra trobarem diversos camins que van cap a horts particulars, no en seguim cap i anem per la pista de ciment fins arribar ja a la carretera que ve de Riudecanyes i va cap a l'Argentera; la seguim a l'esquerra només uns 5 o 10 metres

01:00 - Duesaigües, entrem per l'accés principal al poble. Seguim recte pel carrer que entra al poble fins que trobem una font, la passem i prenem un carrer que baixa a l'esquerra novament cap a la carretera. Tornarem a trobar les marques de PR, que ens porten de nou cap a pista primer de ciment, i després ja de terra. Seguirem pel barranc Reial

01:05 - justa en entrar al barranc, a l'esquerra trobarem un antic safareig col·lectiu, els rentadors, dels que encara s'han estat usant fins els nostre dies almenys per a rentar-hi els llençols. El PR segueix per un camí a l'esquerra que va cap al castell d'Escornalbou, deixem el PR i seguim recte

01:10 - passem pel costat d'una petita zona d'esbarjo amb un replà de gespa, pollancre, i una zona on la riera queda coberta per canyes de riu. A l'esquerra ens queden horts d'oliveres i avellaners; a l'octubre els avellaners ja han donat tot el seu fruit (ho han fet durant el setembre) i les oliveres tot just comencen a preparar-se per tal que se n'extreguin les olives entre els mesos de novembre. A la banda esquerra del camí trobarem alguna vella bassa de reg, així com camins que pugen a horts particulars; ni cas

d'aquests camins. Passem per una zona de bosc frondós de pi, alzina, avellaners, i falgueres. Creuem dos trams de cables d'electricitat (no són d'alta tensió). A la dreta seguim deixant basses d'aigua de reg, murs de roca, i marges. Prescindim dels camins que puguen a l'esquerra.

01:35 - arribem al Molinet, una construcció ja en ruïnes que queda dins el barranc Reial, a tocar de l'aigua (és un Molí, és clar). Seguint per PR arribem a un punt on a la dreta ens queda una canal d'aigua i una bifurcació; seguirem el camí de la dreta que puja recte, no un que puja cap a la nostra esquerra des d'un camí

01:45 - just en arribar al Poble de l'Argentera (345m.), trobem una bifurcació; un camí cap a l'esquerra cap a l'esquerra va al castell d'Escornalbou. Nosaltres ens endinsem ja al Poble de l'Argentera on entrem per la part baixa i enfilarem carrerons fins arribar al centre del poble, on hi ha una bonica plaça de l'Església. Som als peus de la Serra de l'Argentera-Pradell, quasi al límit de la comarca del Baix Camp amb el Priorat per la banda Nord-Oest

- el camí de tornada consisteix a desfer el que hem seguit, tot i que hi ha l'opció d'agafar el tren a l'estació de Duesaigües-Argentera, o de fer un itinerari circular agafant el PR cap al Castell d'Escornalbou, i des d'aquest castell baixar novament fins a Riudecanyes. Hem tornat pel mateix camí que hem fet d'anada

optim.gr

SEncetem una nova secció en la que anirem presentant els bolets més comuns als nostres boscos, com reconèixer-los, si son o no son comestibles, on trobar-los i a quina època, i en definitiva, les particularitats de cada gènere. Cal tenir sempre ben present que alguns bolets poden ser perillosos i que sovint es presten a confusió. Per tant recomanem que en cas de dubte, es consulti un expert i sempre i en tot cas, no consumiu cap bolet si no esteu perfectament segurs que no és verinós.

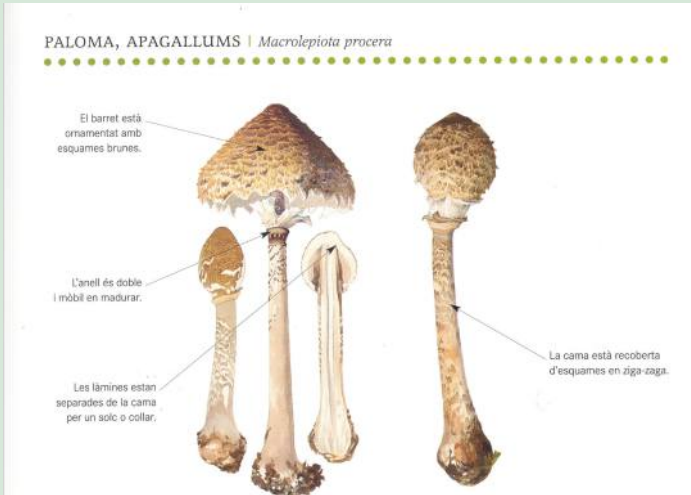
Paloma o Apagallums (*Macrolepiota Procera*)

Un dels trets més característics, és l'evolució constant del barret, inicialment és esfèric, i a mida que va madurant, es va obrint fins a quedar totalment pla, cosa que fa que en alguns llocs se l'anomeni Parasol i el barret pot assolir els 30 centímetres de diàmetre i el peu fins i tot més. També es caracteritza per tenir tant al barret com a la cama nombroses esquames, així com la presència d'un anell que amb el temps esdevé mòbil. És considerat un bon comestible i es força freqüent entre els mesos de juliol i novembre, creix en boscos i també en clarianes, prats i marges de camí.

El barret varia molt durant el seu desenvolupament; així, inicialment és esfèric, però en madurar es va obrint fins aplanar-se totalment i el seu diàmetre oscil·la entre els 10 i 30 centímetres. La superfície del barret és de color blanquinós crema i es troba recobert de grosses escames de color bru, molt evidents, les quals, de bon principi, son molt denses i cobreixen totalment el barret, mentre que amb el temps es tornen més espaiades i s'aixequen una mica en referència amb la superfície. Les làmines també son de color blanquinós crema, denses, lliures (estan separades del tronc per un solc molt clar) i tenen l'aresta lleugerament irregular.

La cama és allargada, esvelta i està coberta d'esquames de color bru que formen un dibuix en ziga-zaga; és buida (fistulosa), té un anell doble que es torna mòbil quan envelleix i té la base clarament bulbosa.

La carn és de color bru clar, molt dura en la cama. El sabor i l'olor son agradables i recorden el de les nous. L'esporada és de color blanc. Les espores son el·lipsoïdals, força grosses i variables de mida.

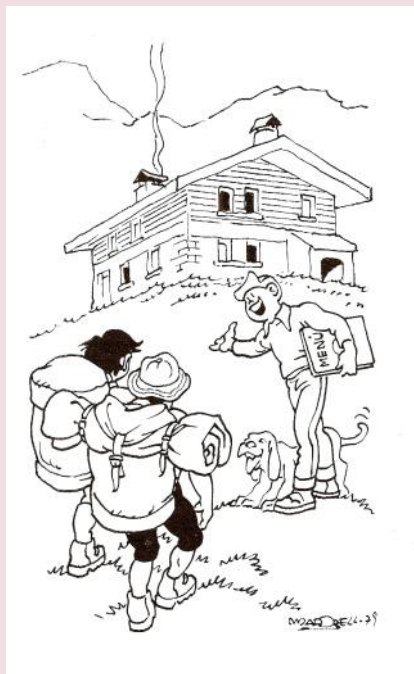
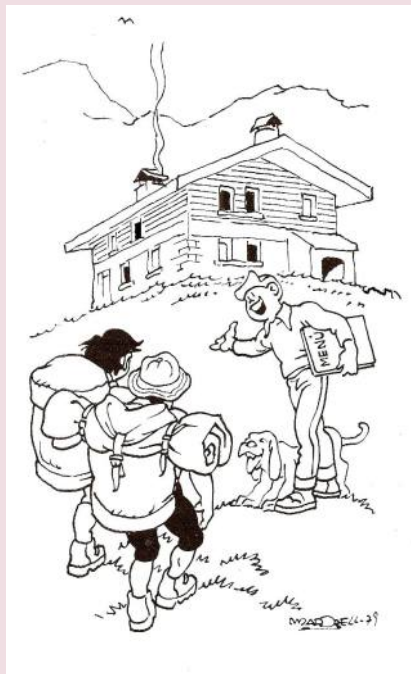
Espècies semblants. - És força semblant a la *Macrolepiota rhacodes*. Aquesta última es caracteritza per la mida més petita, la cama llisa i per la seva carn, que si es prem o es ferida es torna de color ataronjat intens passats uns segons. Una altra espècie propera amb la qual es pot confondre, és la *Macrolepiota Mastoidea*, que es distingeix perquè té un umbó molt evident, per les seves espores de mida més petita i perquè el seu anell no es doble.

El gènere *Macrolepiota* es caracteritza per tenir les làmines separades de la cama per un solc, per l'esporada de color blanc i per les espores de paret gruixuda i sovint força grosses. A més, quan el bolet ja és madur té l'anell lliure, tret que no es troba en un gènere proper com es la *Lepiota*.

Troba les 7 diferències.

Quan arriba l'hivern, trobar un refugi és sinònim d'escalfor, de bon menjar i descans. Però no tots són iguals, entre aquestos dos hi ha 7 diferències, sabries trobar-les?

Experts en futur des de 1864
ASSEGURANCES
ESCODA

Assessors d'Inversions i Assegurances

Servei en assegurances Personals, Multirriscos i Financers

AUTOMÒBILS

PIME

ESTALVIS

VIVENDES

RESPONSABILITAT CIVIL

PLANS DE PENSIONS

COMERÇOS

COMUNITATS

FONS D'INVERSIÓ

ACCIDENTS / SALUD

Assegurances **CATALANA OCCIDENT**

Roger de Llúria, 7 - Tel. 977 40 25 03 - Fax 977 40 32 01

MÓRA D'EBRE escoda.marti@catalanaocci.es

19 d'agost, Tuca de Salbaguardia: frontera i talaia de la història, mirador de La Maladeta.- 37 assistents.

Queda clar que la capacitat de convocatòria de les sortides al Pirineu és important i un bon sector dels nostres socis més valents les esperen amb delit. Aquesta vegada, el temps es presentava inestable i amb núvols baixos i tot feia preveure que es podia acabar amb una mullena, però aquesta previsió no es va confirmar i finalment tots els muntanyencs que s'havien proposat arribar al

cim, ho van aconseguir. Aquest cim, que habitualment es força freqüentat, es va veure literalment assaltat per 35 excursionistes que van acolorir especialment la jornada, obligant en alguns casos als demés pretendents al cim a esperar pacientment a que tota la rècula de picosseros acabessin de passar pel pas en qüestió. Una bona ruta que va omplir de satisfacció a tots els caminants i que a part de la satisfacció de fer cim, el recorregut era força espectacular, les vistes a pesar del temps boirós, excepcionals i amb el premi afegit de poder contemplar la serralada més alta del Pirineu des d'un púlpit singular. També cal esmentar que alguns dels assistents van assolir el seu sostre personal, un sostre gens menyspreable de 2738 metres d'alçada, ja per damunt del llindar de 2500 metres, per sobre del qual ja es poden sentir els efectes del mal d'alçada.

11 de setembre, Diada Nacional de Catalunya.-

Una vegada més, la nostra entitat va participar en la diada de la Festa Nacional de Catalunya, amb l'ànim de vestir amb els colors de la senyera els pilars del Pont Vell com ja és habitual. Així doncs, al compàs de les notes d'Els Segadors les dues senyeres van lliscar pels pilars del pont acomboiades per quatre socis, que aquest any van ser la Laia Hernández, Aniol Falgueres, Arnau Brut i Albert Vandellós, gent jove i valenta, futur i present de la nostra terra. També aquesta vegada, va quedar reblada la espectacularitat de l'acte per un sonor i sentit aplaudiment dedicat pel nombrós públic assistent, des del Passeig del Pont.

Aquest any, no es van deixar les senyeres col·locades al pont, com era habitual, a causa de que una part de l'equip tècnic volia anar a la manifestació de Barcelona i no hi havia temps material per treure-les a una altra hora. En

les properes edicions, en funció de les circumstàncies del moment, s'optarà per un o per l'altre sistema, ja que creiem que el fet de retirar-les abans no desllueix en cap cas l'acte ni la seva singularitat.

16 de setembre. Piragüada: l'Ebre català, de Ribarroja a Flix.- 32 assistents.

Segon tram de l'Ebre català que afronten els caiaquistes de La Picossa. A diferència de l'any anterior, aquesta va ser una baixada plàcida, amb un dia esplèndid i lluminós, que va permetre gaudir d'una remada en les millors condicions possibles. El no ser molts remadors, va permetre que fos una experiència relaxada i molt

agradable. Els amics del Club Nàutic de Ribarroja, van posar les seves instal·lacions a la nostra disposició per tal de poder efectuar la sortida amb el màxim de comoditat i també ens van facilitar un acompanyant, que amb una llanxa motora, va seguir tota l'expedició per si de cas feia falta la seva ajuda a algun dels assistents. Aquest tram és el més curt de tots els trams previstos i també possiblement el menys atractiu, tot i així dona perfectament joc per a una jornada matinal i el pas a través de dues illes i el canyissar de ribera, emmarcat en un terreny ferreny i sec, espectacularment erosionat, fan d'aquesta ruta una bella experiència i al ser tant sols uns 9,00 Qms de recorregut vàrem acabar a una hora prudencial que va facilitar acabar la jornada amb un vermut i un refresc en el bar de torn. I una vegada més els nostres socis van demostrar l'esperit de col·laboració que sempre ens ha caracteritzat. Aquest tram és el 2on dels onze en que hem dividit l'Ebre que travessa Catalunya i actualment la llista de socis que han completat els 2 trams és de 18 persones, que naturalment opten al diploma final.

7 d'octubre. L'Ermida de Sant Francesc i la Serra de Valencians, La Fatarella més perifèrica: solitud, paisatge i història. 36 assistents.

Una vegada més, es demostra que ben prop nostre podem gaudir de rutes excepcionals i paisatges impensables i que ens cal la persona o persones que estimen la seva terra i volen fer extensiu el seu amor i la seva devoció pel paisatge. Amb aquestes premisses, era difícil que a les acaballes d'aquesta excursió ningú dels assistents restés indiferent a les bel·leses de la ruta, ruta que resseguia

espais recòndits carregats de sabor d'aventura, panoràmiques impensables i extenses que abastaven bona part del nostre petit país, senders aeris i antics que solquen les carenes de la Serra de Valencians i l'ancestral camí de la romeria, carregat d'història. Una llarga i bonica excursió que no va deixar a ningú indiferent i per acabar d'adobar-ho, una excepcional paella que gràcies a la paciència i dedicació de la Nuri en l'elaboració del sofregit, la mestria del "chef" Joan a l'hora de coure l'arròs i unes llamineres i particulars postres, boníssimes, que la Sursión ens va elaborar, van fer de la jornada una festassa.

No podem deixar de fer palès el nostre agraïment a TOTS els companys de La Fatarella que van fer possible l'èxit d'aquesta ruta i molt especialment a **RUTES BORRELL (www.rutesborrell.cat)** i a l'**Ajuntament de La Fatarella**, que van contribuir amb el seu esforç i la seva abnegació a que la jornada fos perfecte. Moltes gràcies.

28 d'octubre.- 48ena edició del Dia del Camí de Muntanya. La Gritella de Siurana.- 9 assistents picosseros, 266 en total i 96 entitats representades.

Un sojorn fred i ventós va ser el marc d'aquesta Festa Major de l'excursionisme, que agermana a uns centenars d'excursionistes amb la il·lusió de gaudir d'un recorregut excepcional i novedós, recuperat per l'entitat organitzadora, d'una organització que permeti gaudir del paisatge i d'un vermutet que clogui la jornada amb alegria i bona companyonia. Però no!, no es va complir cap de les previsions, potser exceptuat que part de la ruta era força bonica, però ni el camí era recuperat, l'organització no es veia per enlloc i el vermut era un trist platet d'avellanes i ametlles torrades i una mica de vi. Sort que els assistents ens ho vam prendre a broma, perquè qui més qui menys anava força despistat i estrany és que no es perdés ningú. Tenint en compte que aquest acte és el que rep l'ajuda més important de la federació, no sembla que l'esforç sigui parell a la quantitat percebuda. Esperem que l'exemple no es converteixi en tradició i en properes edicions aquesta segueixi essent la nostra Festa Major i que les entitats organitzadores estiguin a l'alçada del que s'espera d'elles.

18 de novembre, Masos dels Ports, un recorregut pel Coll de La Ferrera, el Mas de Les Valls, Coll de Miralles, Lo Setrillet i el Mas de Pellnegra. CANCEL·LADA.

La meteorologia no ens va ser favorable. Fins a l'últim moment vam estar pendents de la possibilitat de que la inestabilitat minves, pendents de l'evolució de la tempesta, finalment, la gran quantitat d'aigua caiguda (més de 100 litres el dissabte a la nit), ens va obligar a prendre la decisió. El recorregut travessa alguns barrancs que previsiblement baixarien plens i fins i tot en teníem de seguir un de barranc, els camins serien un fangar impracticable i les previsions seguien preveient pluges tot el dia. Alguns socis van anar trucant als telèfons d'informació demanant que s'aplacés la sortida. No quedava altre opció que cancel·lar l'excursió, i així, es va enviar un correu electrònic als socis, es va posar un avís a la pàgina web, i a esperar una millor ocasió, que si res no s'hi oposa, serà aquest mes de desembre.

19/8/2012

Prop del Port de Benès a 2500 metres d'alçada, de camí al cim de Salbaguardia

16/9/2012

Lliçó magistral de rem en caiac, per als assistents a la piraguada pel riu Ebre

7/10/2012

Contemplant la vall de l'Ebre des de la Serra de Valencians, a l'excursió de La Fatarella.

28/10/2012

Foto dels Picoseros assistents al 48 Dia del Camí de Muntanya, després de plantar el pal indicador.

